

τραπεζάκι τοῦ καφενεῖου. Παθροῦμε κι' ἕνα καφέ. Λοιπὸν, εἶπαμε, μὴ μεραρχία στὰ Δαρδανέλλια...

Μὴ μοῦ πει κανέναν πὼς εἶμ' ἀλαφρὸς, γιατί θὰ τοῦ πῶ πὼς εἶναι γερμανόπληχτος καὶ πὼς μισεῖ τὴν ἀλαφροσύνη, γιατί προσκυνάει τὴ βαρεῖα γερμανικὴ μπόττα. Βλέπετε τί ὥρατα ποῦ τὰ λέω; Ἄλαφρὸς βέβαια εἶμαι, ἀμ' τί! Ἄχ, τί νὰ σᾶς κάνω, ποῦ δὲ μᾶς μοιάζουνε ἔλοι οἱ συμπατριῶτες μας. Ἄχ, καὶ νάγτανε ἔλος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς σὲ θέση νὰ μᾶς νιώσει καὶ νὰ μᾶς καταλάβει, ἐμᾶς τοὺς ὑπερανθρώπους, τοὺς ὑπερέλληνες, τοὺς ὑπερπατριῶτες, τοὺς ὑπερδιπλωμάτες, τοὺς ὑπερστρατιγούς. Ἄχ, νὰ μπορούσανε νὰ μᾶς πιστέψουν ἔταν τοὺς λέμε πὼς ἡ φρονημάδα εἶναι γιὰ τὸ βαρβάρικα καὶ εὐνοῦχ· ἔθνη, ἀν τοὺς Ἑλβετούς, τοὺς Νορβεγούς, τοὺς Σουηδοὺς, καὶ πὼς γιὰ μᾶς γόνιμους καὶ πολιτισμένους ἡ φρονημάδα εἶναι ἡ καταστροφή μας!

Μὴ χάνουμε καιρὸ, μὴν περιμένετε! Ἐμπρός! Τραβάτε κεῖ ποῦ μᾶς κλεῖ ἡ δόξα. Μὲ πατρικὴν ἀγάπη θὰ παρακολουθῶ ἐγὼ τοὺς θριάμβους σας ἀπ' ἔπου βρίσκομαι, εἴτε στὸ καφενεῖο, εἴτε στὸ σπίτι μου, εἴτε στὴν Ὀμόνοια, εἴτε στὸ Σύνταγμα. Τελείωσε, πρέπει ν' ἀπολυθῆσουμε μεγαλεπίβολη καὶ ριψοκίνδυνη πολιτική...

Κολιγούχτα σας, πηγαίνω νὰ πληγίσω νωρὶς ἀπέψε, γιατί παράφραξα σήμερα καὶ δὲ νιώθω πολὺ καλά...Ἔξερτε μ' ἀρέσει: φιδερὰ τ' ἀράκι μὲ τίς ἀγγινάρες...

— Καλιγούχτα! Βέβαια τολμηρὴ κι' ἐθνικὴ πολιτική. Ἡ Μεραρχία νὰ φύγει, ἔπως εἶπαμε...Νὰ πάρετε μὴ κουταλιὰ σόδα καὶ γὺ πιεῖτε ἀπὸ πάνω μὴ λεμονάδα. Εἶναι ἕνα κι' ἕνα γιὰ τὸ στομάχι...Καὶ μένα μ' ἀρέσουν οἱ ἀγγινάρες τρελλά, μὰ...χαίρετίσματα στὸν ἀδερφό σου τὸ Γιάννη.

GONFALONIERE

⊙ ΒΡΟΧΗ ΑΠΟ ΔΑΚΡΥΑ ⊙

Μετά τὸ δυνατό τοῦ ἀγώνα σάλο
Πένθιμο μισοὶ ὅι χωρὶς καὶ ἕνα,
Παντέρημα στὸν κάμπο τὸ μεγάλο
Κοιμοῦνται τὰ κορμιά τὰ σκοτωμένα.

Γιατί εἶναι πέρα ἐκεῖνοι ποῦ πονοῦνε.
Ποῦ κλαῖνε κλαῖνε «Ἄχ πέθανες, καλέ μου...»
Καὶ τὰ πιχρά τους δάκρυα δὲν μπορούνε
Νὰ φτιάσουνε ὡς τὸν κάμπο τοῦ πολέμου.

Κι ὁ οὐρανὸς ἀγάλλι ἀγάλλι παίρνει
Τὰ δάκρυα τῶν θλιμμένων ἕνα ἕνα
Καὶ μὲ ὄλου τοῦ καημοῦ τὸ κλάμα γέρνει
Καὶ βρέχει τὰ κορμιά τὰ σκοτωμένα.

ΜΑΡΙΑ ΣΑΛΟΓΓΑΗ

⊙ "ΤΩΝ ΑΔΥΝΑΤΩΝ ΑΙ ΥΒΡΕΙΣ,, ⊙

Περνώντας προχτές ἀπὸ κάποια γειτονιά, ἄκουσα νὰ βγαίνουν ἀπὸ ἕνα φωτισμένο ὑπόγειο τραγοῦδια μιᾶς παρέας ποῦ γλεντοῦσε. Μπόρεσα νὰ ξεχωρίσω τὴ λέξη: «τὸν ἄτιμο...».—Ἀπάντησα στὸ δρόμο στρατό, ποῦ γύριζε τραγουδώντας ἀπ' τὰ γυμνάσια. Καὶ ξεχώρισα τὴ λέξη: «τὸ ἄτιμο...».—Μέσα σὲ τραγοῦδια τῶν μαθητῶν τοῦ σχολιοῦ ἄκουσα τὴν ἴδια λέξη: «τὸν ἄτιμο...».

Μὰ δὲ βρίσκονται λοιπὸν τίποτ' ἄλλα καλύτερα τραγοῦδια σὴ νεοελληνικὴ πατριωτικὴ τέχνη, γιὰ νὰ τὰ τραγοῦδάμε; Δὲν μπορεῖ νὰ λείψει ἐκεῖνη ἡ ἀσκημιὰ μὲ τὴ ντροπερὴν ἐπωδὸ; Καὶ τί γίνονται κεῖνα τὰ θούρια καὶ τὰ ἐπινίκια καὶ ἀναψυχτικά, ποῦ βραβευτήκανε δῶ κ' ἔξη μῆνες γιὰ τὸ στρατό; Τονίστηκαν; Πότιε θὰ τονιστοῦνε; Κι' ἂν τὰ παλιά τὰ βαρεθῆκαμε ἢ τ' ἀπαρνηθῆκαμε, κι' ἂν ἡ νέα παραγγελιά δὲν εἶναι ἔτοιμη, δὲν μπορούμε νὰ σφαλῆσουμε τὸ στόμα γιὰ λίγον καιρὸ;

Εἶναι καιρὸς πιά νὰ μάθουμε πρῶτα μεῖς—καὶ μερικὲς ἐφημερίδες μας πρέπει νὰ τὸ μάθουνε—κ' ἕστερα νὰ τὸ διδάξουμε καὶ στοὺς στρατιῶτες μας καὶ στὰ παιδιά μας, πὼς ἡ βιοσιὰ μᾶς κατεβάζει κάτω ἀπ' τὸν ἀντιπαλὸ μας: πὼς ἡ βιοσιὰ εἶναι ἀνάντρο καὶ ταπεινὸ πρῶμα ποῦ λερώνει τὰ χεῖλια ποῦ τὴν τροφοῦνε. Πρέπει νὰ τὸ ποῦμε πιά, πὼς ὁ **σωβινιστικὸς κωλικόπονος** εἶναι μιὰ ἀσκημιὰ κ' ἐπικίνδυνη ἀρρώστια, καὶ πὼς εἶναι πιά καιρὸς νὰ μπῆι στὴ θέση τοῦ κωλικοῦ ὁ ἀληθινὸς πατριωτισμὸς.

Ἐμεγαλώσαμε καὶ δυναμώσαμε—ἄς ἀφίσουμε τίς βραιοῖς γιὰ τοὺς ἀδύνατους. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ σεβαστοῦμε τὸν ἑαυτὸ μας, γιὰ νὰ κάνουμε καὶ τοὺς ἄλλους νὰ μᾶς σέβονται.

HANS WRACK

ΣΑΑΔΗ.— Συγῶρα τοὺς ἀνθρώπους ποῦ τιμώρησες.
Ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἔπεσε δὲν τὰ καταφέρει πάντα νὰ σηκωθεί.

Μὴ δίνεις ἀξία παρὰ στοὺς θησαυροὺς ποῦ θὰ μπορέσεις νὰ κουβαλήσεις μαζί σου στὸν Παράδεισο.

Πρὶν τενώσεις τὸ τόξο σου σκέψου λιγάκι, γιατί θάνα πιά ἀργά σὺν ξεφύγει τὸ βέλος.

HEINE.— Ἡ μεγαλοφυΐα φέρνει μέσα της ἕνα ἀποτύπωμα τῆς φύσης, κι ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ φύση κεντρισιμένη ἢ θύμησὴ της ξαναγεννάει τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Τὸ ταλένιο ἀπομιμῆται τὴ φύση καὶ δημιουργεῖ συνθετικὰ ὅ, τι ἀναλυτικὰ δημιουργεῖ ἡ μεγαλοφυΐα. Ὑπάφχουν ὁμως καὶ χαρακτηριστοὶ ποῦ κυμαίνονται ἀνάμεσα στὰ δύο.

ΨΥΧΑΡΗΣ.— Μπορεῖ νάχης δίκιο, μὰ πρέπει νὰ κατέχεις καὶ τὴν τέχνη νάχης δίκιο.